

Basın Açıklaması

Statükonun Bekası, Ürdün'deki Krizlerin Devam Etmesinin Bir Nedenidir, Ümmetin Asli Varlığına Dönmesi, Krizleri Sona Erdirecektir

İngiliz ve Fransız Sykes-Picot, Ürdün'ü yüz yıl önce kurdular. Kuruluşunda bölgedeki sömürgeci ülkelerin çıkarlarını ve emellerini gerçekleştiren sömürge standartları dikkate alındı. Bu bölünmenin ifrazatı, Batılı sömürge ülkelerin yakın ve uzak hedefleriyle, bölgedeki siyasi, ekonomik ve güvenlik nüfuzlarının kalıcılığıyla orantılıdır. Müslüman ülke halkları, bu amaçlar için kullanıldı, zenginlikleri talan edildi. Dolayısıyla bu devletçikler, belli spesifikasyonlar ve standartlara göre üretilmişlerdir. Bunlar, sömürgeci kâfirlerin hegemonyasını pekiştirmekte, halkların entelektüel, politik ve ekonomik bağımsızlıklarına, birleştirici devletlerine ve birliklerine kavuşmalarına imkân vermemektedir. Bu sonuçlara ulaşmak için yapay müdahaleler ve şeytani değerler geliştirilmiştir. Sykes-Picot ifrazatı ve günümüzde halkların zilleti, aşağılanması, zenginliklerinin yağmalanması ve düşmanlarına teslimiyetleri yapay müdahalelere dayanmaktadır. Bu ifrazattan en önemlileri şunlardır:

1- İslam Devleti, ulusal ve bölgesel devlet adı altında çok sayıda devletçiklere bölünüp parçalandı. Sömürgeciler, bu devletçikler için ümmetin birleştirici "Allah'tan başka ilah yoktur ve Muhammed Allah'ın Rasulü'dür" bayrağı yerine yoktan ulusal bayraklar belirlediler. Her devletçik, hayali egemenlik bahanesiyle ümmetin birliğini engelleyen sıkı bir sınır çitiyle çevrildi. Asil sahabelerin İslam fetihlerinden bu yana yüz yıllardır hüküm süren şerefli İslam tarihinden kopuk her ülke için sahte bir milli tarih geliştirildi. Daha sonra sömürgeci kâfir, her ülkenin başına gözetlemek ve gözetimini sürdürmek için ümmetin cinsinden yöneticiler ve bekçiler atadı. Bu yöneticiler, sömürgecinin yıkıcı kolonyal etkilerini korumak için bu yapay icatların bekçiliğini yapmaktadır.

2- Sömürgecilik, insanları İslam ideolojisinden uzaklaştırmak, İslam sistemini iktidardan ve akidesinden dışlamak için kademeli olarak istila yönetimi izledi ve şeytani sahtekârlıkla kültürel zehirlerini yaydı. Dahası son zamanlarda Müslümanların inancının ve değerlerinin özüne saldırdı, yozlaşmış değerlerini demokrasi gibi insan yapımı anayasalarının gerekliliklerinden biri haline getirdi. Halkın yönetimi, kadın-erkek eşitliği (CEDAW), çocuk hakları, eşcinsellik, tefecilik, yağmacılık anlaşmaları, düşmanlarla barış anlaşması, ülkenin yabancı yatırımcıya açılması gibi sahte isimler adı altında insanlar tarafından yasalar hazırlandı.

3- Her devletçiğe kendisine verilen görevlerle orantılı olarak bir rol ve görev biçildi. Amerika ve İngiltere, petrolerini yağmalamak ve iktidardaki cuntayı zenginleştirmek için petrol zengini ülkelere yatırımlar yaptı. Filistin'de bir Yahudi varlığı üretildi, güvenliğinin korunmasını, ekonomik olarak güçlendirilmesini ve ümmetin bünyesine entegrasyonunu Ürdün, Mısır, Lübnan ve Suriye gibi Filistin çevresindeki ülkelerin rejimlerine havale edildi. İşte Ürdün bunun için kuruldu. Ürdün'ün rolü, Yahudi varlığını tanımak, güvenlik ve ekonomik anlaşmalar yapmaktır. Yine Ürdün, İslami ve Arap derinliğinden tecrit edilmek için kurulmuştur. Böylece Ürdün, yardımların, hibelerin, tefeci kredilerin, IMF ve Amerikan yardımlarının insafına bırakıldı. Bu nedenle Allah'ın bahşettiği yeraltı zenginliklerine rağmen rejim, siyasi kararını sömürgeci kâfire ipotek etti.

Bu anormal jeopolitik durumun bir sonucu olarak Ürdün'deki siyasal sistem, zaman zaman iç krizler yaşadı. Her seferinde sadece iktidarını istikrara kavuşturmak için çalıştı. Geçenlerde kamyon şoförleri grev yaptılar, otobüsler ve taksiler gibi ulaşım araçları kontak kapattı. Grev Ürdün'ün birçok iline yayıldı. Grevlerin nedeni, mazot ve kerosen gibi petrol ürünlerine yapılan zamlardı. Zira insanlar bu ürünlere dünyadaki en yüksek fiyatları ödüyorlardı. Başbakan, bu ürünlere sübvansiyonu bir lüks olarak gördü ve yozlaşmış rejimin sayısız lüks harcamalarına rağmen bu lükse sübvansiyon sağlamayacağını belirtti. Halk, İslam'ın değerlerinin, inancının ve sisteminin dışlanması, kâfir Batı'dan ithal ahlaksız değerlerin ülkeye sokulmasını, ümmetin düşmanlarıyla imzalanan dostluk ve stratejik ortaklıkları ve kararlarının aşağılayıcı diktelere ipotek edilmesini desteklememektedir.

Ülke, krizler yaşadı, krizler rejimin siyasal mayasını bozdu. Çok geçmeden krizlere yamalı çözümler yapıldı. Ancak bu krizleri, daha şiddetli ve daha güçlü başka krizler izledi. Örneğin öğretmenler sendikası krizi, tutuklamalar, baskılar, sırf fikir beyan ettiği için susturulan insanlar, gençler arasında yüzde 50'ye varan işsizlik, fahiş vergilere rağmen gayri safi yurtiçi hasılanın yüzde 114'ünü borca gitmesi, IMF'nin ülke ekonomisini uçuruma sürükleyen reçeteleri, Yahudi varlığıyla gaz, enerji ve su anlaşmaları, askeri ve nüfuz anlaşmaları karşılığında doruk noktasına ulaşan Amerikan

yardımları, temel gıda maddelerine yapılan yüksek zamlar, ahlaksızlığın ve rezilliğin yayılması, insanların doğasına ve İslami değerlere aykırı yasalar söz konusu krizlerden sadece bir kaçıdır.

Ürdün rejimi, bu krizleri yaratan gerçeklik ve koşullar kapsamında acil ve kısmi çözümlerle bu krizleri tedavi etmeye gitti. Her sorunu çözerken, halkın ve insanların sorunlarını çözmeyi değil, iktidarını istikrara kavuşturmaya çalıştı. İşler zorlaştığında, hükümeti görevden alıp yerine başka bir hükümet atamada bir sakınca görmedi. Hükümet, rejimin güvenliğinden veya sömürgeci Batılı Amerikan ve İngiliz yönelimlerinden bağımsız olarak yürütme yetkilerine kesinlikle sahip değildir. Rejimin görece istikrar politikası, kısa sürede öncekilerden daha büyük krizlerle sekteye uğradı. İnsanlar bu krizlerin bedelini geçim kaynakları, onurları ve çocuklarının hayatlarıyla ödediler. Çözümler, bir serap gibi aldatıcıdır, sorunun kökenine inmiyorlar. Rejim, halkın karşısında devletin güvenlik aygıtlarının, hükümetin ve parlamentonun arkasına saklanmaktan çekinmiyor. İnsanları gizemli, absürt bir olayın içine sokuyor. İşlerin birkaç gün içinde krize dönüşmesine izin veriyor. Krizler nedeniyle insanlar ile güvenlik güçlerindeki çocukları arasında çatışmalar yaşanıyor. Çatışma yaralanmalara ve maddi hasara neden oluyor. Devletin yönetim beceriksizliği ve halkın taleplerini karşılayamaması her krizde olduğu gibi krizler bir kamuoyuna haline geliyor. Bu sayede tüm halk hareketlerine baskılar ve suiistimaller meşrulaştırılıyor. Ümmetin kalkınma projesinden ve İslami yönetime dönüşünden bahsetmiyorum bile.

Sorunun temeli şudur, yukarıda da belirttiğimiz gibi tüm Sykes-Picot devletçikleri gibi Ürdün de İslam ümmetinin bir parçasıdır. Ana devletinden yani İslam Devletinden ayrılmıştır. Ürdün, ideolojik olarak İslam Devletine aittir ve hiçbir sınır gözetmeksizin komşu ülke halklarına İslam ideolojisi bağıyla bağlıdır. Ürdün'ün sorunlarının ve krizlerinin çözümü, tüm Şam ile birlikte Ürdün'ün Hilafet Devletinin bünyesine yeniden geri dönmesidir. Böylece Ürdün, Hilafet Devletinin, Hilafet Devleti de Ürdün'ün derinliği olacaktır. Yöneticilerin zulmünden, zorbalıklarından, yozlaşmalarından, sömürgeciliğe bağımlılıklarından İslam'ın adaletine ve uygulanmasına geçilecektir. Bütün krizleri çözülecek, halkı şeref, haysiyet ve adalet içerisinde yaşayacaktır. Tüm Müslümanlar, Amerika ve Avrupa'nın zenginliklerini yağmalaması yerine ve düşman Amerika ve kötü niyetli İngiltere'nin yardımlarına güvenmek yerine ülkelerindeki zenginlikler ve kamu mülkiyetinden faydalanacaklardır. Düşman Yahudi varlığı ile zillet utanç verici anlaşmalar yapmak yerine Yahudi varlığı karşısında haysiyetle ve gururla durulacaktır. Bazıları bunu imkânsız görebilir. İnsanların şahit oldukları olaylar ve durumların seyri, krizleri derinleştiriyor ve Allah'ın bu ümmet için arzuladığı çözümleri uzatıyor. Ümmet Allah'ın yardımıyla zafer elde edecektir.

“Ey iman edenler! Siz Allah'ın dinine yardım ederseniz, O da size yardım eder, ayaklarınızı savaşta sabit kılar.” [Muhammed 7]

Ey Müslümanlar! Ey Ürdün halkı! Müslüman ülkelerde insanların içinde bulunduğu mevcut şartlar, eğitim, sağlık, hizmet, çocukların yabancılaştırılması, ümmet düşmanlarının ülkelerini küçük düşürmesi ve ezmesi, zenginliklerini talan etmesi gibi çoğu insanın hayatın her alanında hissettiği geçim darlığı, Hilafet Devletinin yıkılmasından sonra başta İngiltere ve ardından Amerika olmak üzere sömürgeci kâfirin başlattığı şeyin devamıdır. Müslüman ülkelerde planlarını hayata geçirmek ve çıkarlarına ulaşmak için istedikleri şey kaosu, kaygının, açlığın, yoksulluğun, hükümet ve çevresinin yolsuzluğunun devam etmesidir. Ancak bundan daha da önemlisi, ümmetin kalkınmaya hazır olması ve kalkınmasından duyulan korkudur. Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet Devletinin kurulmasıyla ümmetin kalkınması çok yakındır. Hilafet, ümmet düşmanlarının karşısında asıl bir duruş sergileyecek, sömürgecilik yapımı sınırları ortadan kaldıracak ve yağmalanan bütün zenginlikleri ümmete geri verecek, ümmetin öfkesini ve ordularını düşmanlarına yönlendirecektir. Bu düşmanlar, ümmetin özgürlüğünün ve mukaddeslerinin kurtulmasının, daveti âleme taşınmasının önünde duruyorlar. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor.

“Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'ın ve Rasûl'ünün çağrısına uyun ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilin ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.” [Enfal 24]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Ürdün Vilâyeti

Medya Bürosu

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com